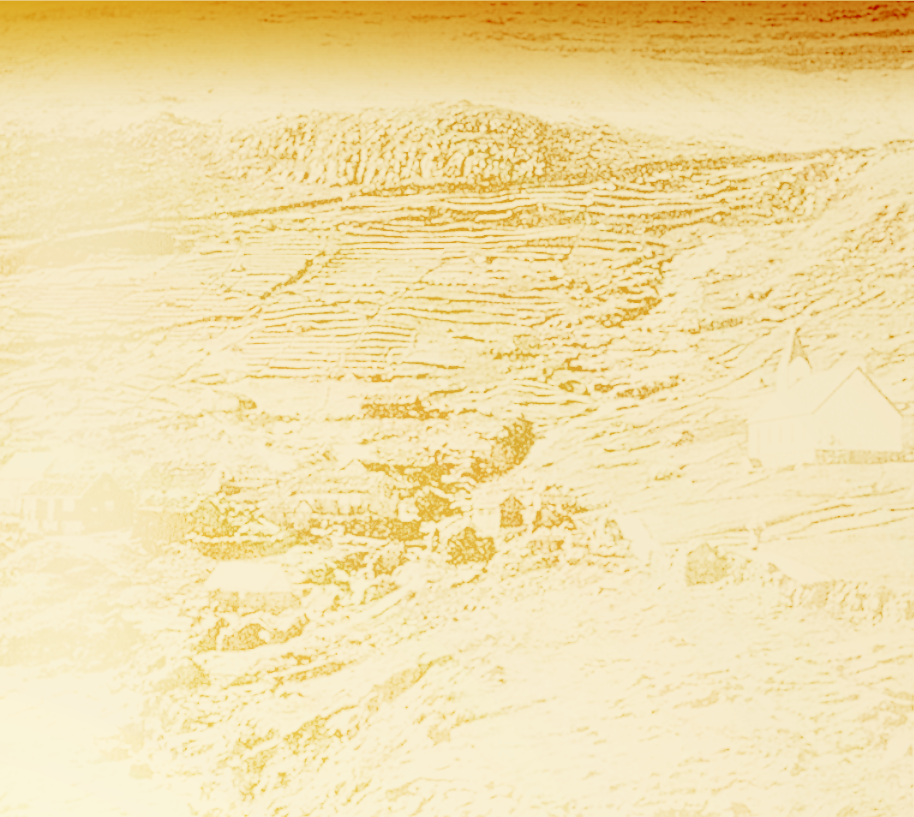

Komandi partur:

Í komandi parti greiðir Símun frá gerandisdegnum í Hattarvík, millum annað frá kornvelting.

Býlingurin Niðri í Húsi

útróður. Tá mundi tað vera einir 6 til 8 bátar, sum róðu út. Summar bátsskipanir høvdu tveir bátar, so ein kundi vera innari og ein uttari. Fiskurin varð avreiddur í Hvannasundi. Hann fór umborð á skip hjá Kjølbro, sum seldi hann á bretska marknaðinum.

Skaðadagurin í 1913

Hattarvík er sloppin uppá seg væl, tá ið tað snýr seg um vanlukkan við bátum, men sjálvandi hevur onkuntíð staðið á.

Pápi fortaldi mær um skaðadagin, tollaksmessudag 1913. Tað fóru tveir bátar úr Hattarvík til útróðrar tann morgunin. Teir vóru Floksmaðurin, báturin uppi í Húsi, og Niðrihúsbáturin, har pápi átti sess.

Teir høvdu egnt tann morgunin og skuldu fara við línu út í Miðhavið. Floksmaðurin var tann fyrri at fara, og hann var byrjaður at seta í Miðhavinum. Teir høvdu koyrt steinin niður, men drógu so upp aftur, tá ið teir varnaðust líkindini.

Teir niðri í Húsi vóru vesturi móti Stap-

anum. Tá hevði onkur á orði, hvussu tað bleiv skikkað í dag, so tað hevur ikki sæð gott út. Tá var formaðurin skjótur at svara: »Vit venda aftur«. Tað gjørdur teir so, komu at landi og drógu bátin. Meðan teir draga kom hin báturin siglandi suður uttanfyri. Tá segði pápi, at tað sá so øgiligt út, at hann tordi ikki at hyggja. Tað var brot í brot.

Hanus í Útistovu, sum var 13 ára gamal tá, fortaldi fyri mær, at hann var farin út á Egg at hyggja at bátinum. Tað sá øgiligt út, tá hann kom siglandi suður uttanfyri.

Tað fóru nógvir bátar í Norðoyggjum til útróðrar tann morgunin. Pápi segði, at tað var til lukku fyri hattarvíkingar, at sjóvarfallið lá so mikið longri her eysturi á sjónum, at teir vóru ikki komnir so langt, at teir høvdu fingið sett línurnar. Hevði sjóvarfallið ligið, og teir høvdu sett, kundi stór vanlukka verið spurd burtur úr.

Hetta gjørdist ein vanlukkudagur í Norðoyggjum og gjørdist endabresturin hjá Skarðsbygd.

Býlingurin Uppi í Húsi, haðani Símun er ættaður

Fuglø

Andreas Weihe av Selatrað skrivaði í 1929 hesa grein í Dimmalætting frá eini vitjan í Fugloynni. Hon er ein góð lýsing av, hvussu ein fremmandamaður upplivdi Fugloy tá í tíðini. Símun var 5 ára gamal, tá ið hetta var skrivað

Da Isolation ofte kan virke hæmmende paa Folks udvikling i aandelig henseende fristes man let til at tro, at dette maa have sat sit Spor paa Befolkningen paa de afsides beliggende Udøer. Men dette er slet ikke Tilfældet med Hensyn til en Ø som Fuglø. Paa en lille Udflugt, jeg har haft Lejlighed til at foretage hertil, fik jeg til fulde konstateret, at denne Befolkning er naturlig omgængelig, kvik saavel i Tanke som i Handling. Man vender tilbage med gode Minder og Agtelse for Fuglinger efter saadant et Besøg.

Et træk, som viser Fuglingers Sans for Humor er følgende: Jeg kom i Samtale med en Mand paa Vejen til Øen. I samtalens løb siger han til mig: Kan De gaa paa samme maade som Fuglinger? Dette Spørgsmål kom mig noget uventet, og jeg svarede, at dette kunde jeg ikke vide, før jeg havde faaet at vide, hvordan disse gik. Jo, sagde han, naar en Fugling skal hen til et Sted, og der staar et Hus i vejen, gaar han ikke uden om Huset, men han fortsætter lige op paa Husets Tag og ned paa den anden Side og spadserer saa ganske rolig videre. Er der flere Huse sætter han flegmatisk over dem alle. Dette medførte, at jeg tænkte Husene var af den gamle Type med Taget mod Fjældsiden jævnt med Jorden, men denne min Formodning skulde vise sig ikke at holde Stik. Deres Boliger er ganske som andre Steder, prægtige saa vel indvending som udvendig.

Vitjan í Hattarvík

Da jeg var i Hattervig tilbød den elskværdige unge Lærer mig at bese Skolen, og skønt mit Besøg i denne Bygd var meget kortvarigt, angrer jeg ikke, at jeg tog imod Tilbudet. Jeg fik nemlig Lejlighed til at se en Skole, der i alle henseender kunde tjene som Mønster for andre Bygder.

Efter min Mening kunde der tiltrænges Forbedringer paa et par Omraader, som jeg i det følgende skal komme ind paa.

Det er en Kendsgerning, at Fuglø i Forhold til andre Bygder ligger meget afsondret. Denne Afsondrethed virker særlig generende om Vinteren, hvor Brændingen saa at sige Umuliggør Forbindelsen med Omverdenen. Derfor mener jeg, at Ansættelse af en Sygeplejerske i høj grad vilde være paa sin Plads og i mange Tilfælde erstatte Lægehjælp. Om disse Linjer kunde

bevirke en saadan ansættelse vilde Hensigten være naaet og Fuglinger have faaet et længe følt Savn afhjulpet.

Da der i den nyeste Tid er etableret traadløs Forbindelse, er dette i høj Grad et Fremskridt, men efter min Mening erstatter saadan ikke fuldt ud et Kabelanlæg, men formentlig har de stedlige Forhold foranlediget dette Skridt, og dertil er der ikke noget at sige.

Der findes 2 Bygder paa Fuglø – Kirke og Hattervig – med en afstand imellem paa ca. en times Gang over en Fjeldryg. Vejen er meget ufarbar og da nemlig i glat føre samt om Vinteren i daarligt Vejr og Mørke. Her til kommer, at der ikke er Telefonforbindelse mellem disse to Bygder. Et Sygdomstilfælde kan saaledes sætte Befolkningen i den største Forlegenhed. En Forbindelse mellem Bygderne ville sikkert ogsaa resultere i mere Anvendelse af den Traadløse. Forhaabentligt bliver der rettet meget paa dette Omraade.

Fuglø kirke har i tidligere Tid været i Bygden Kirke. Imidlertid medførte en ulykkelig Begivenhed, hvorved Bygdens Mandskab omkom ved Fiskeri paa Nordhavet, at der ikke var nogen at betjene Kirken, og den blev derfor nedtaget og genopført i Hattervig.

[Símun greiður frá, at báturin gekk burtur beint sunnan fyri bygdina á Kirkju.]

Hvad enten Kirkerne staar i den ene eller i den anden af de to Bygder kan for saa vidt være det samme. Den af de to Bygder, der ikke har Kirken, er lige daarligt stillet for den Sags Skyld, navnlig som Følge af den daarlige Vejforbindelse, der om Vinteren i daarligt Vejr kun tillader den raskere Del af Kirkes befolkning at besøge Kirken.

Mad og Drikke og andre Bekvemmeligheder er ikke i længden nok for et Menneske, men man trænger ogsaa til aandelig Næring.

Jeg fik saaledes det bestemte Indtryk, at der er et stærkt Ønske fremme blandt Folk efter at faa en Kirke i Bygden Kirke.

Det vilde være ønskeligt om man i bygden Kirke fik nedsat et Udvalg, der vilde tage Initiativet til Udførelse af dette berettigede Krav. [Kirkju fingur teir í 1933.]

Mit samlede Indtryk af Fuglø er, at her findes en Befolkning, der baade er livsglad, oplyst og elskværdig, en Rejse dertil glemmes sent.